

בב' סדרת הגדות
הענין: ארון הקודש

⑦

ספר שמות / פרשת שמות

“... וְיַדְלֵל בְּנֵי יִצְחָק אֶת־שְׁמוֹ גָּרְשָׂם כִּי אֶלְרָא גָּרְשָׂמָן נְלִיחָיו
בְּאֶרְץ גְּרָרִיהָ
וְיַדְלֵל בְּנֵי יִצְחָק תְּלָם נְקֻהָּ פָּלָךְ מְאֹלִים נְאֹתָרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־קָצְבָּנָה וַיַּעֲזַב וְמַעַל שְׁעָרָם אֶל־קָנָאלִים
מִן־מִקְנָה וַיַּשְׁׁבַּע אֶלְקָטָם אֶת־גָּזָקָם וַיַּקְרֵב אֶל־יְהוָה
אֶת־בְּרִיתָיו אֶת־אָכְרָנָם אֶת־יָצָק וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יַעֲמֹד
גַּדְעֹן אֶל־לְקָדָם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל טְרֵעַ אֶלְקָטָם
כַּלְעָה רָעוֹה אֶת־אָזָן וְתַרְוָה תְּחַטֵּן בְּלָק מְדָן וַיַּגְּבֵעַ אֶת־
תַּרְוָה אֶת־עֲזָרָה טְפָרָר מִקְאָא אֶל־לְרָא אֶלְקָטָם חַרְכָּתָם
בְּנֵי אֶלְעָג וְתַהֲהָ אֶלְעָג קָלְפָתִיאש מְתוּךְ סְפָנָה
לְרָא דָעָה מְסִטָּל בָּעֵר בָּאָש וְסָפָנָה אָנוּג אָכָל וְאָמָר
מְלָחוֹ אָסְנָה זָעָם וְאָרָאָה אֶת־קָפְרָאָה בְּקָל כֹּהֵן מְרָעָה
לְאִיכָּעָר סְפָנָה מְרָא יְהָוָה כִּי סְרָ לְרָאָה וְיָקָרָה.

2)

The greatness of a miracle is in "man's ability to turn a miracle into a great creative event."

ב' סדר שמות:

3)

מורחה צריך נר או תורת ע"מ או חנוכה דתנו
רבנן 'בכיה' בסמליו יומי החנוכה חמניא
איןין רלא למופר בתהן ווילא להתענות בהן
שכחנכנו ווינס להחיל פטמאו. כל השמנאים שבוחיל ובשנברה מלכות
ביה חשמונאי ונחומות ברקו ולא מצאו אלא פר אחד של שמן שהוה
מנוח בחוחומו של כהן נרול ולא היה בו אלא להחליק יומם אודר געשה
בו נס הדרליך ממנה שמונה ימים לשנה אחרת קבעום עשאום מים טובים
ביהל והודאה. חנן התם נז הוציא מתוך הפטיש ויצא הווק חייב ניגול

4)

"Before the children of Abraham became involved in that adventure of exile and servitude, a basic truth had to be established; whether or not it is possible for the covenantal community to spend so many years in a land that is not theirs and not lose its identity. Jacob and Joseph both proved that." (Ibid., p. 162)

תַּרְבִּית

פרשת מקץ

ספר בראשית / 242

5

6

“... וְאֵנִי בָּאָשָׁר שְׁבָלָתוֹ שְׁבָלָתוֹ וַיַּקְרֵב הָאָגָשִׁים אֶת־
הַמִּנְחָה הַזֹּאת וְמִשְׁנַה בְּקָפֶף לְקָרְבָּן כְּבָשָׂם וְאֶת־בְּנִימָן
וְעַלְמָן טְרָזָן מְאֹלִים נְעַמְדוּ לְפָנֵי יוֹסֵף: וְלֹא יָוֹסֵף אָקָם
אֶת־בְּנִימָן לְאָמָר לְאָשָׁר עַל־בְּיָלוֹ הַפָּא אֶת־הָאָגָשִׁים
הַפְּנִימָה וְטַבָּם טְבָח וְתַכְּן כִּי אֲפִי יָאָכְלָה הָאָגָשִׁים
” בְּאֶתְרָגָרִים: נִיעַש לְאִיש בְּאָשָׁר אָמָר יוֹסֵף נִבְאָה הָאִיש
” אֶת־הָאָגָשִׁים פִּנְתָּחָה יוֹסֵף: וְיִרְאָו הָאָגָשִׁים פִּי וְזַבָּא בְּיַ

וְעַד כְּנָלוּ לְמַיִּוּסְדִּיקָה לְרָא נְעַסּוֹת עַמְּסָס
מִינּוֹן וְסַמְחָלָה שְׁיוֹכָלָן גַּנְגִּי לְסַמְנָג
כְּקָדוֹסָה עַד כְּלָמָל וְעַטְמָה טְנָמָה וְזְכָנָן, סַמְלוּמוֹן
כוֹס זָס מְנוּכָה סַפּוּוֹן מְלָצָוֹן חַיּוֹן וְסַמְחָלָה, וְקַן
סַכְנָה נְצָנָמָת לְהַלֵּין וְלִמְנָן קָדוֹסָה סַעַמִּית,
סַגְנִיסָה יְסַסְסָה לְסַפְיָעָה עַל סַעַמִּיד כְּנַיְלָן, וְקַן
מְקוֹגָל מִלְדָה כְּצָהָל וְלִתְמָנוֹס לְקַיּוֹם נְצָנָת, סַחַן
יְסַסְסָה סַל סַנְיאָס לְהַסְפִּיעָה קָדוֹסָה וְעַטְרָה וְכָל
מִיִּי קְסָפְעָוָת קָדוֹסָות עַל כָּל סַנָּה.

בְּנִין
בְּנִין
בְּנִין
בְּנִין
בְּנִין

7)

זמןנים. הלכות חנוכה פ"ד

מניד משנה

モטב להקדמים נר חנוכה שיש בו וכרכן הנם: י"ד היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה או נר
ביתו וקורוש חיון נר כיתו קודם משום שלום ביתו שהרי השם נתקח לעשות שלום בין איש לאשתו. נידול השלום שבכל
החותרה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:

ב

(2)

(1) הַנִּרְאֹת הָלֹלו֙ אֲנַחֲנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנֶּסֶף וְעַל הַגְּפֻלוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלֻחָמוֹת, שְׁעִשֵּׂית לְאָבוֹתֵינוּ בִּמְיֻמָּם הַהֵם
בָּזְמַן הַזֶּה, עַל יְדֵי כְּהַנִּינָּק הַקְדוֹשִׁים. וְכֹל שְׁמוֹנָת יְמֵי חֲנִכָּה,
הַנִּרְאֹת הָלֹלו֙ קָדוֹשִׁים, וְאֵין לְנוּ רָשׁוֹת לְהַשְׁתִּמְשָׁבֵב בְּהָם, אֶלָּא
לְרֹאָתָם בְּלִבְדֵּךְ, בְּדֵי לְהַזּוֹדָת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגּוֹדֹל עַל נֶסֶיךָ
וְעַל גְּפֻלוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ.

2)

"In other words, a candle is at times the symbol of a bright light; at other times, it is a symbol of remoteness, of unlimited stretches, of guidance from afar. The candles of Hanukkah is a light of the latter kind; it is lit not to illuminate, but to address itself to us from vast, dark spaces, to tell us to move along invisible paths." (Days of Deliverance p. 177)⁴

3)

פרשת תצוה

ספר שמוטות 482

ל שְׁמִינִי וְעַשְׂרִית מִזְבֵּחַ מַקְטֵר קְטֵרָת אַצְעִי שְׁשִׁים פְּצַחַת אַתָּה
ב אֲפָהָר אַרְבָּה וְאַפְּגָה רַחֲבוֹ רַבְעַת יְמִילָה וְאַפְּגָה וְאַפְּגָה
: מִפְּגָה גְּלָנְגָה: וְצְפִיטָה אַתָּה וְזַבְּחָה אַתָּה-גָּנוֹן וְאַתָּה-
קְרָנוֹן סְבִיב וְאַתָּה-קְרָנוֹן וְעַשְׂרִית לוֹ וְזַבְּחָה סְבִיב:
ו וְשְׁתִּי טְבֻעָת זַבְּחָה פְּצַחַת-לְלָוָה מִתְּחַת לְלָוָה עַל שְׁתִּי
צְלָעָתָיו פְּצַחַת עַל-שְׁנִי אַצְעִי וְתְּבָלָל לְבָטִים לְבָטִים
ה ?לְשָׁאת אַתָּה בְּמִקְפּוֹת: וְעַשְׂרִית אַתָּה-תְּפִירָת אַצְעִי שְׁשִׁים
ו וְצְפִיטָה אַתָּה זַבְּחָה וְמִתְּחַת אַתָּה לְפָנֵי קְפִירָת אַשְׁר
עַל-אַרְן הַמִּזְבֵּחַ לְפָנֵי הַכְּבָרָת אַשְׁר עַל-הַעֲלָת אַשְׁר
אַנְעֵד לְךָ שְׁפָחוֹ: וְזַבְּחָר עַל-עַל אַפְּגָה קְפִירָת סְמִים
ו בְּבָקָר בְּבָקָר בְּקִיטִיבָה אַתָּה-סְרָתָה יְקִיטְרָנָה: וְבְמַעְלָת
אַפְּגָה אַתָּה-גָּנוֹן בְּזַבְּחָה זְבִירָה קְפִירָת פְּמִיד
ו לְפָנֵי הוֹהֵה לְרוּתִיכֶם: לְאַמְצָלָה עַל-זְבָרָת גָּנוֹה

4)

"The Chanukah festival commemorates an era of *hester panim*. The people who committed apostasy and joined the Greeks were our own brethren...the heavens were closed. Not a single ray of light penetrated the mist of skepticism...No prophet promised a reward, no vision inspired them, no message gave them solace. It was an act of faith par excellence. This is the message to the generations: "Do not believe that our people is abandoned of God" (II Macc. 7:16). (Ibid., p.176)

5)

במה מדליקין פרק שני שבת

כג:

כג(ו)

כטו מִתְּמֻשְׁעָנִים לְפָנֵן כְּמַעַן: בְּנֵי
תַּלְשִׁidi חַבְפִים. לְמִמְעָן (תַּלְשִׁidi) כְּ
כְּמַלְאָה וּמוֹתָה לְלֹר מִלְּלֹר כְּמַלְאָה
לְפָנָם וּמוֹתָה כְּמַלְאָה וּמוֹתָה: וּמִלְּ

י' פרוסמי ניסא בתר דאבאיא הדר פשטה
ו' נר חנוכה עדיף משום פרוסמי ניסא: אמר
ר' חונא "הַתְּלִיל בְּנֵר הַיּוֹן לְיהֵי בְּנֵי תַּלְמִיד"
חכמים הווור במוועה וכבה לדירה נאה הוור

Beis Yosef (on

Tur, Orach Chaim 670) asks:

)

אייכא למייך לך מה קבעו שמונה ימים, דכינוי דשענין
 שבפיך היה בו כדי להזכיר ליל אחת, ונמצא שלא
 נעשה בסוג אלא בשבעה לילות.

An analysis is required into why [Chazal] established [Chanukah for] eight days, for there was enough oil in the flask to light for one night, thus it appears that the miracle only occurred on seven nights.

המועדרים בהלבה

מאת

הרבי שלמה יוסף זורין

)

בוחני

היישובות רוחות שמועה בשם רבי חיים סולובייצ'יק, ז"ל, ליישב הקושיא באופן מקורי. הואוסיף לחזור: איך יצא ידי חובת הדלקת המנורה באותו שמן, הרי אין כשר למנורה אלא "שמן זית", שטובנו כמשמעותו: שמן שגדל על עץ זית ונעשה מפרי הזית. זהה היה שמן של נס ולא שמן של זית? (כיווץ בוזה כתוב הראדי¹²), שאותו שמן הנס של אליעזר היה פטור מעשרות). בעל ברחנו — אמר ר' חיים — שהנס לא היה בכמותה, בתוספת שמן, אלא באיכות, שנתעーズם כח השמן ודלק שמונה ימים. מעתה אין מקום לקושיותה בית יוסף: הם עירנו את כל השמן שבפיך למנורה, אלא שבעל לילה ולילה כלה חלק החשמני ממנה. הנס היה אפוא ביום הראשון ממש באותה מידה עצמה שבשאר הימים¹³. כשתיימציא לומר,